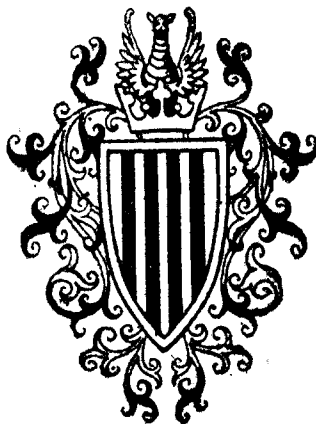

LA VEU DEL VALLÈS

PERIÒDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

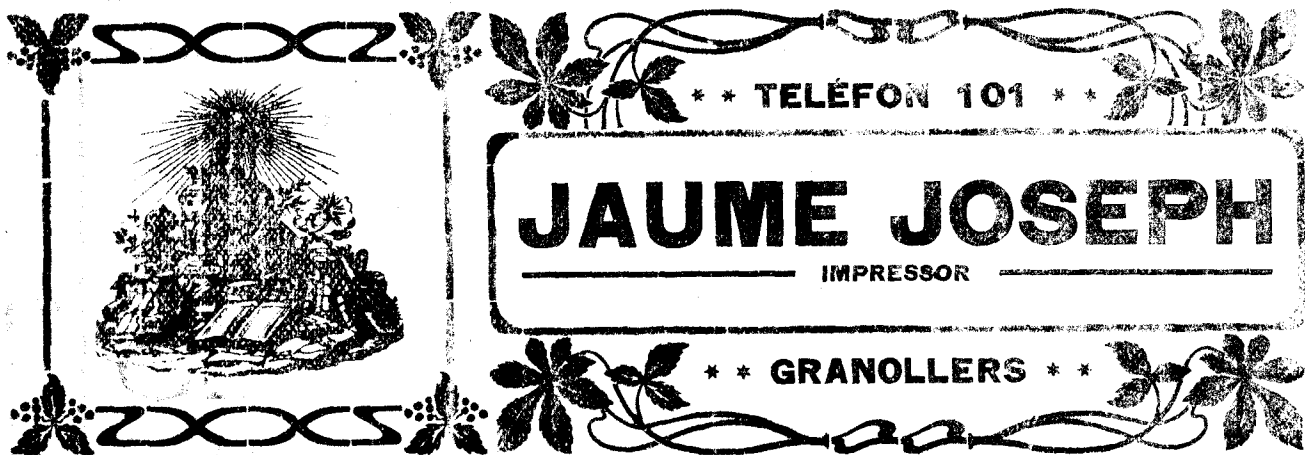

SUMARI

Diada de la Lliga Regionalista de Granollers. — La situació política, *per A. G.* — Catalunya oprimida, *per Joan Rovira.* — El senyor Bergamín. toca campanes, *per Girassol.* — Les eleccions a l'estranger, *per Antoni Guasch.* — Fragments del discurs d'En Cambó a Girona.

ANY I

NÚM. 27

** TELÉFON 101 **

JAUME JOSEPH

IMPRESSOR

** GRANOLLERS **

LLUIS SERRA GUARDIA

* * * * * Banquer * * * * *

	<p>:: Operacions de Banca y Borsa</p> <hr/> <p>Descompte de Lletres :: Checs</p> <hr/> <p>Pago de Cupons :: Compra y</p> <hr/> <p>venda de tota classe de paper</p> <hr/> <p>:: :: negociable en Borsa :: ::</p> <hr/> <p>AIGÜES PER A ARRENDAR</p> <hr/> <p>Ricoma, 79 i 81 : Teléfon 115</p> <p>GRANOLLERS</p>	
--	---	--

Alcohol * Anissats * Licors * Vins generosos

Especialitats: ANÍS BAGES i VERMUT ROSSINI

Societat Anònima Bages

Avans: Fill de R. Cura

Fàbrica a Sant Fructuós de Bages Sucurssia a Sabadell, Manresa i Vich

DIPÓSIT A GRANOLLERS: PLAÇA PERPINYÀ, 12 : TELÉFON 133

LA VEU DEL VALLÉS

PERIÓDIC NACIONALISTA PORTAVEU DE LA COMARCA

SURT CADA SETMANA

PREU: 20 CÈNTIMS

TRIMESTRE: 2 PTES.

Director-Propietari: Tomàs de A. Benet

DIRECCIÓ: CARDEDEU : ADMINISTRACIÓ: GRANOLLERS : REDACCIÓ EN TOTS ELS POBLES DEL VALLÉS

La correspondència i canvis a l'Administració : Granollers: Plaça del Bestiar, 7, 1.er

Diada de la Lliga Regionalista a Granollers

Les circumstàncies anormals per què atrevessem, puix encara que sembli que el problema social està arranjat, no ho és sinó aparentment, ens fan de tota impossibilitat assenyalar la data en què es celebrarà la Diada d'afirmació nacionalista a la nostra vila, per a la qual es continua treballant i organitzant a fi de què assoleixi l'esplendor que deu, l'acte de ratificació de nacionalisme, a la nostra comarca.

També hi ha que tenir en consideració que l'obertura de les Corts impediria l'assistència dels diputats i altres personalitats del nacionalisme català a la Festa.

La situació política

EL dia de l'obertura de les Corts, el ministre d'Hisenda va llegir el projecte de Pressupostos que ha confeccionat l'actual Govern i que tots els nostres lectors deuen conèixer.

Com sia que el fi primordial d'aqueix Govern — a l'igual que de tots els que l'han precedit des de fa algun temps — era a més de legalitzar la situació econòmica presentar un pressupost que respongués a les necessitats del país, que verdaerament fos de «reconstitució nacional», té actualment una importància transcendentalíssima la qüestió de si pot comptar el senyor Sánchez de Toca amb una majoria per a portar a cap la seva obra. Amb tot, hi ha una sèrie de projectes que el Govern posa a discussió de les Cambres, que no deixen d'ésser interessants: desaparició de la llei de Jurisdiccions, projectes socials, contracte de treball, etc., reforma de la llei electoral i molts altres, el qual unit a la qüestió militar que torna a debatre's i agitar-se novament, fa que sigui l'actual moment polític d'una importància considerable.

Els fets més de remarcar en aquest punt són els discursos d'en Lacierva i de l'Ossorio Gallardo i l'actitud del partit conservador respecte de l'actual Govern.

L'ex-ministre senyor Lacierva va pronunciar fa pocs dies en el Ritz un discurs sobre la situació política i dient que no votaria els pressupostos. Dos dies més tard l'Ossorio Gallardo, també maurista, va pronunciar-ne un altre en el mateix lloc, a l'exposar el programa de la democràcia cristiana, discurs que per altra part es presta a comentaris molt interessants, abundant en l'opinió contrària a la d'en Lacierva. No es tracta ara de l'importància que una escisió en el camp conservador, dividint el maurisme, pugui tenir per al partit, sinó de l'actitud que pendran els diputats afiliats a les idees d'en Maura i l'in-

fluència que pot tenir en la votació dels pressupostos. Bé és veritat que en Maura no ha dit una paraula i que la solució donada a la dimissió d'en Allende Salazar és una mostra de benevolència vers el Govern, ultra les declaracions d'en Dato de què votarà els pressupostos, emprò el succèss en la sessió del dimarts entre el senyor Sánchez de Toca i en Cierva, demostra que l'ex-ministre de la Guerra té el decidit propòsit d'obstruccionar tota obra positiva que es proposi fer el Govern. De totes maneres ben prompte, en la primera votació nominal que hi hagi, es palesarà clarament si el Govern compta amb energies suficients per a dur a cap l'aprovació del pressupost o es veurà obligat a donar lloc a una crisi tan ineficaç, potser, com les anteriors.

A. G.

Catalunya oprimida

MANTES vegades sentireu a dir pels enemics de l'autonomia i fins pels que es diuen catalans, que Catalunya no és un poble oprimid. Què entendran, els que això diuen, per opresió? Potser creuen que opresió encara significa persecució, terror o firania. Sortosament els nostres temps no són els de la dècima setena centúria, i avui, ni els opresors de Catalunya s'atrevirien a cometre els crims ni pilleries dels catorze anys que precediren a 1640, ni els catalans repetirien un Corpus de Sang. Però examinem en quin sentit apliquem la paraula opresió a Catalunya.

Opresió, i opresió honerosa significa el fet de minvar constantment i fins impedir nostra prosperitat, no tornant-nos nostres llibertats, portalada per on hem d'entrar en la era gloriosa de nostra grandesa. «El pervindre és nostre» — deia fa pocs dies en Cambó — i pesi a qui pesi, l'esdevenidor triomfant de nostra terra s'apropa. Però encara ens resta lluitar molt, per a desfer

equívocs i males intencions, que vencerem si posem fe cega en nostre ideal.

Com calificarem l'oblit, que més que oblit sembla intenció malestruga de ocultar l'història del nostre poble: una de les déus que té de fer sorgir la font de l'autonomia, per on brollarà la prosperitat i grandesa de la pàtria catalana. Què direm també de la nostra llengua, la parla de nostres avantpassats, la que hem begut en els pits de nostres mares, i que tant animosament ha estat posposada a una altra, que per perfecta i bella que fos, no ha estat, ni podrà ser mai, l'espill fidel que reflecti les subtilitats de nostre pensament. Per ventura, voleu major opressió que no s'ensenyi oficialment a tots els catalans el seu idioma?

I el dret, la constitució interna, les institucions que reflectin nostra manera de ser, nostre caràcter distintiu i nostres costums, on són? Tampoc ens han deixat, que de no haver existit el fet viu i palpable de nostra nacionalitat, a ben segur haurien aconseguit fer-nos oblidar nostre passat, nostra llengua, nostres institucions, i, en una paraula, fins que som catalans. Per sort, el sentiment de nostra nacionalitat ha restat viu en el fons de l'ànima catalana, encara que mantes vegades hagi estat tan feblement, que hom diria que s'havia extingit; i per més gran que hagi estat la opressió cada dia es va desvetllant més esplendorosament fins assolir la realitat desitjada, en l'autonomia de la nostra terra, per a la qual tots devem portat la col·laboració de nostre esforç, sense deixar-nos doblegar, que el poble que es resigna al jou del opressor s'envileix i es deshonra.

JOAN ROVIRA.

El senyor Bergamín, foca campanes

EN una conferència que ha donat el senyor Bergamín en l'Acadèmia de Jurisprudència de Madrid, entre altres coses, ha dit que el catalanisme era una cosa morta.

Mireu que dir això tot un ex-ministre! Es veu que no n'està gaire enterat, aquest senyor, de les coses de casa nostra. Quan he sapigut per la premsa lo que ha dit aquest set-ciències sobre la mort del catalanisme, he esclafit una rialla. No n'hi havia per meys. Es veu que deu ésser un admirador dels *Manelets* de la U. M. N. que païm aquí Catalunya. Pobre senyor! Si's té d'escoltar aquests baladrers, ja en sabrà de coses. Em sembla a mi, que li convindria un xic de cotó fluix per tapar-se les orelles. De lo contrari, li ompliran el cap de vent i allavors tindrà de fer illit. Mireu que dir que el catalanisme és mort!... N'hi ha un tip.

Es coneix que els *Manelets* no li diuen de la manera que es va deixodint l'esperit somort que que des de tant temps envolcallava a Catalunya.

Es veu clar que no l'enteren de la manera que van florint per nostra terra entitats defensores de la santa causa catalana.

Es veu prou que no sab amb quin entusiasme s'apleguen els bons fills de Catalunya per a assolir la llibertat enyorada...

Aquella sang que fins avui havia restat en nosaltres sense senyal de vida, avui la sentim a reviuire per nostres venes freturosa de llibertat.

I no és tan sols en les grans ciutats que ha arribat aquest alè vivificador. Arreu de Catalunya hi ha passat aquest ventijol fresc i suau, i arreu ha tingut bona acullida. Fins les pedres dels castells i cases centenàries, que ni la vellúria ni el temps han pogut enderrocar-les, s'han extremat de joia al reconèixer per la parla, als néts d'aquells

fitans que tanta glòria saberen donar a la pàtria que defençaven.

I ara que el catalanisme creix amb tanta ufania, és quan precisament el senyor Bergamín vol negar l'existència del mateix?

Ara que tots els catalans sentim intens amor per les coses de nostra terra, pot creure aquest senyor, que mai més pugui apagar-se el foc que abraça nostres cors?

L'únic que pot passar és que cansats de demanar i esperar, la paciència dels catalans s'acabi i rompem de cop i volta les cadenes de l'esclavatge...

GIRASSOL.

Les eleccions a l'estranger

ACABEN de celebrar-se simultàniament les eleccions generals a França, Itàlia i Bèlgica. L'importància d'aquestes és molt de remarcar, ja que era interessantíssim conèixer l'estat d'opinió dels pobles després de la gran lluita que ha ensangrentat durant cinc anys l'Europa i en les tres nacions han assolit un triomf unànim i esclatant els partits d'ordre. A Itàlia, el partit nacional catòlic és el que porta ventatge a tots els demés. A Bèlgica, a pesar del augment de llocs que han tingut els socialistes en detriment dels catòlics i dels liberals, conserva encara el partit catòlic, que ha governat durant mig segle aquella nació, la majoria en la Cambra, però és de notar que els socialistes belgues són antibolchevistes; també han sortit triomfants alguns diputats flamencs, que lluiten per la reivindicació de la seva nacionalitat. Però la mostra més clara del poc apreci amb què mira el poble les idees anàrquiques és la derrota que ha sofert el socialisme francès en les eleccions del diumenge passat. Un dels candidats socialistes que s'han lliurat de la desfeta, és Mr. Albert Thomas, ben conegut per les seves idees temperades i que un paper tant important va desempenyar en el ministeri durant la guerra.

La lliçó és definitiva. Els pobles que durant

cinc anys han donat la seva sang per a la pàtria i que han lluitat per l'ordre i la pau, no tenien pas de donar el seu vot a n'aquests falsos renditors que predican l'odi i la destrucció. El socialisme francès bolxevitzant, que tenia posades totes les seves esperances en la lluita passada, ha vist esfumar-se com per encantament tots els seus somnis i s'ha trobat amb la realitat d'una aclaparadora derrota.

Un altre aspecte interessant de la qüestió és la reforma de les lleis electorals. Bèlgica, que en aquest punt ja fa molt temps tenia bastant perfeccionat el sistema d'elecció, ha introduït algunes modificacions i s'ha vist per primera vegada acudir les dones a les urnes electorals. Segons sembla, les que hi acudiren en més gran número foren les vídues i filles dels morts en la guerra. Un altre dia parlarem de tots els problemes referents al sufragi femení.

Més interessant era l'aplicació per primera vegada a França del sistema de la Representació Proporcional. Encara que no de una manera pura s'ha aplicat aquest sistema i enc que no es pugui deduir ràpidament si el resultat serà tan favorable com es presumís, no deixa de tenir importància remarcar aquest fet.

Precisament aqueixos dies el Govern espanyol ha presentat un projecte de reforma de la llei electoral a base de la introducció del vot femení i de la representació proporcional en forma mixta. No sabem la sort que correrà aquest projecte, que fóra molt de desitjar que no morís com tants altres abans de néixer, ja que tothom reconeix la necessitat imprescindible que hi ha de reformar el viciós sistema electoral de què ens servim, que és causa de què mantes vegades es trobes en complet desacort l'interés del país i el dels seus representants.

La jornada electoral del diumenge últim repercutirà sens dubte arreu del món; el bolxevisme i l'anarquia han sofert un gros entrebanc; l'exemple de Rússia és un mirall en el que totes les nacions deuen contemplar-se per a evitar la seva ruïna.

Confiem en Catalunya, poble que viu d'ideals i que no pot morir de consumció, i al mateix temps ells seràn els que la deslliurin de donar un mal pas.

ANTONI GUASCH.

Fragments del discurs d'En Cambó a Girona

Senyores i senyors:

Moments són aquests de fonda preocupació per a tots. La humanitat entera sent el trasbals d'aquesta commoció històrica. Després d'uns quants anys de lluitar amb el màxim idealisme durant la guerra han vingut uns temps en què els homes han emprés una lluita salvatge pel màxim benestar, i una corrent intens de materialisme fa sotraquejar la civilització.

Avui, la lluita pren un aire d'extrema ferocitat. Passa en aquesta lluita en què perillen les idealitats, el què passa quan hi ha l'imminència d'un naufragi, que les persones més correctes, les persones més mirades i més ben educades, senten sobreposar-se en elles l'instint egoista i són les que cometen les majors brutalitats i les màximes violències.

Avui, senyors, la preocupació del present és tan intensa, que si anessiu als països bel·ligerants, quedarieu sorpresos. Ningú es recorda allí de la victòria ni dels esforços que ha costat assolir-la, i els ideals esmerçats per a enfortir-la semblen esvaïts per les preocupacions dels moments presents.

I en els països vençuts no tenen temps de odiar el vencedor, tanta és també la preocupació del present que domina.

Sembla que sols hi ha en el món un país que no sent aquesta commoció immensa; sembla que no més hi ha un arbre en tot el bosc que no es mou a l'impuls de les ventades. Si llegiu els discursos dels capdavanters de la política de Madrid, observareu que estan tan llunyans de la realitat del present que fan l'efecte d'una família que està completament tranquil·la quan la casa tremola. (Aplaudiments.)

Catalunya sí que tremola; Catalunya sí que

se sent agitada, a Catalunya sí que branden els ideals, i aixó, senyors, és senyal de vida. Quan sobrevenen ventades, tots els arbres tremolen; els que no tremolen són els arbres morts. (Aplaudiments.)

Cal reconèixer, senyors, que la crisi mundial afecta a Catalunya i afecta els seus ideals, com afecten les coses vives.

Els que tenim la fortuna d'haver lligat el nostre esperit a una concepció no creada pels homes, sabem que aquesta concepció subsistirà. Canvien les coses creades pels homes, com canvien les modes i els estils arquitectònics, i queda permanent el que ha creat Déu, com la forma dels arbres. Passarien damunt de la nostra civilització les onades més furioses; i l'endamá, quedarien ciutadans catalans que parlarien en català i aixó sols els recordaria que són catalans, que formen una pàtria i que... (Un immens esclat d'aplaudiments no deixa sentir el final del període.)

Peró nosaltres, que no som contemplatius, que som una acció, convé que fixem les posicions que hem d'ocupar, i que determinem la conducta a seguir, i que ens fem una pregunta. En aquests moments, ara, que s'obre el Parlament, nosaltres, els homes de la Lliga Regionalista, hem d'actuar exclusivament com a nacionalistes, hem de fer exclusivament la afirmació de l'autonomia integral, o hem de abraçar conjuntament els altres problemes?

Jo vos dic, senyors, que, si atenent les conveniències personals, i éxits transitoris i fàcilment assequibles, ens desinteressem de tots els problemes i no fem més que l'afirmació de que som catalans, aixó serà una posició, però tinc el deure de dir que la crec fonda-ment equivocada.

Crec que nosaltres, a Madrid, hem d'aprofitar tota ocasió per a posar de manifest una realitat incontrovertible: la de que la marxa de l'Estat espanyol no tindrà normalitat fins que estigui resolt el plet de Catalunya. L'estat entrebanca a Catalunya en la seva marxa ascensional, però en realitat, Catalunya entrebanca la marxa de l'Estat i l'acció de tots els governs. I mentre aquí mantenim i intensifiquem l'acció nacionalista, a Madrid mantindrem íntegra l'afirmació nacionalista, i crec un deure nostre aprofitar totes les ocasions, totes les oportunitats, totes les contingències, per arrencar en pro de Catalunya, de la seva pau social i dels seus interessos econòmics, tots els aventatges i tots els perfeccionaments.

Que no serán a comptes de crèdits que poguem tenir pendents: seran graus d'enfortiment, seran graons que anirem pujant per tenir una Catalunya molt forta, molt lliure, perquè la seva llibertat.. (Ovació que cobreix la paraula de l'orador.)

Això em porta de dret a parlar de la nostra campanya vivíssima, apremiant, iniciada pel novembre darrer, en pro de l'autonomia. Reconec, fóra ridícol negar-ho, que la campanya per a l'obtenció ràpida de l'autonomia integral de Catalunya no va acompanyar la l'èxit, però, senyors, hauríem comès un crim, que no se'ns hauria perdonat mai, si no haguéssim plantejat el plet quan les circumstàncies es manifestaven favorables.

L'autonomia no obtinguda és una cosa viva: l'autonomia fracassada en les nostres mans, fóra la incapacitat de Catalunya per molts anys. I sabem que si en circumstàncies favorables

érem nosaltres sols els que l'obteníem, hauria vingut en mig de fondes baralles i l'hauríem haguda d'implantar contra els nostres germans. Hauria vingut de Madrid, si, però hauria fracassat per diverses generacions. (Aplaudiments).

La manca d'una acció del poder públic ha donat gravetat al plet social a Catalunya, i no hem d'oblidar que els plets a Catalunya, per a la gent de Madrid, són pintorescos i lleugers, però hi ha hagut qui ha volgut aprofitar com a reclam la classe obrera per a pertorbar el camí de Catalunya, sense pensar que en ells recaurien les conseqüències, i hem vist com després d'afalagar els obrers per a veure si així queien els llacets catalans de les solapes i s'ofegava el crit de visca Catalunya, els afalagats omplien les presons i els vaixells de guerra. (Grans aplaudiments.)

El nostre esperit, la nostra actuació ha de pendre dues direccions. En primer terme, hem de rebutjar tota violència, com a pertorbadora de la vida catalana, i hem de preconitzar l'encarrilament jurídic del plet. El govern ha fet promeses a petició de sindicalistes i de patrons: ha promés una llei de sindicació que tregui als sindicats la clandestinitat; ha promés un contracte de treball que doni a les dues parts plena garantia que els permeti trobar en les seves reclamacions una solució jurídica.

A nosaltres ens correspon fer que tot això sigui efectiu i no es quedi en promeses de resoldre. Nosaltres exigirem la primacia de prelación de aquests assumptes i no es tancaran les Corts sense que es doni a l'obrer i al patró catalans un estat jurídic per dirimir les seves qüestions.

SABONS

**B
A
R
R
A
N
G
E**

GRANOLLERS

GIRONA I

BARCELONA (SANS)

ERRAN PALAU

S. EN C.

BANQUERS

Carrer d'en Clavé, 34 : Telèfon 50

GRANOLLERS

Comptes corrents en
moneda nacional i
estrangera

Descompte, cobro i
negociació de lletres
sobre totes les places
d'Espanya i de l'es-
tranger

Préstams sobre val-
ors

Obertura de comptes
de crèdit amb garan-
tia de valors de cotit-
zació corrent

Compra-venda en les
Borses d'Espanya de
tota classe de fòndos
públics i valors in-
dustrials

Negociació, cobro i
descompte de cupons
i títols amortitzats

Admissió de dipòsits
en valors

Canvi de moneda

Donem tota classe de facilitats
per a la compra-venda de
mercaderies

Josep Riera

REPRESENTANT
del CIMENT
"ASLAND"

VENDA AL MAJOR I AL DETALL DE MATERIALS
:: :: PER A LA CONSTRUCCIÓ :: :: ::

Carrer Major, 75

MONTCADA

Cristalleria, Porcelana i Bloça PAGES de

RAMON LLIGE

Ronda de S. Antoni, 74 - Telf. A. 1264 - Barcelona

Taller de
Llauneria

*

Jaume Xuclá

CARRER DE LA PALMA, 15 :: TELEFON 118 :: GRANOLLERS

ESPECIALITAT EN INSTAL·LACIONS PER A FIGUR

Venda de bidons per a et
i tot lo referent a dit ram

PREUS ECONÒMICS : RAPIDÈS EN ELS ENCÀRREGS